

край него, изведнажъ се хвърли и съ дветѣ ржце се хвана за рогата на бивола и увисна на врата му... И веднага още по-бързо, ритна съ кракъ въ единъ отъ преднитѣ крака на бивола... Изненаданъ и смутенъ, биволътъ поклекна... Петко изви врата му съ здравитѣ си и силни ржце и го събори на земята.

Всичко това стана само въ единъ мигъ. Отначало никой не разбра какво стана. Само героятъ знаеше, какво прави... Той грабна вжжето, което влачеше бика и бързо успѣ да свърже двата му предни крака.

Пристигнаха и стражари. Донесоха още едно вжже и свързаха здраво и четиритѣ крака на изплашеното добиче.

Цѣлата улица въ мигъ се изпълни съ хора... Всички искаха да видятъ героя. Всички протѣгаха ржце, грабваха неговитѣ здрави ржце и го поздравяваха.

А той се усмихваше и весело думаше:

— Не е виновно добичето... Подплашило се... Где е виждало на село толкозъ много свѣтъ!...

Свѣтославъ Балкански

СТРАШНИЯТЪ ЗВѢРЪ

(Гледай картината на корицата)

Данчо и Ненчо сж братчета. Презъ лѣтото родителитѣ имъ ги заведоха на село, тамъ да лѣтуватъ и играятъ по ливадитѣ. Братчетата обичаха да играятъ най-много на войници. Имаха дървени кончета, дървени ножове и червени книжни каски на главитѣ.

Яхваха тѣ кончетата си, припваха по ливадитѣ, цвилѣха като кончета, махаха съ ножоветѣ, рѣжеха главитѣ на цвѣтията и викаха: — У р а а а!

Но единъ день, кой знае отгдето, изкочи насреща имъ страшенъ звѣръ, бръмбаръ-рогачъ. Данчо го видѣ пръвъ. Той се вкамени отъ страхъ и изпусна ножа си. Ненчо задъ него сжщо замръзна отъ страхъ. Облѣщиха очи горкитѣ братчета, бръмбарътъ имъ се стори страшенъ звѣръ!...